

KLIMOP

juni 1998 nr.: 36

KLEUTERS IN ANDREAS VESALIUS

Nu beslist !

Er is al heel lang sprake van de oprichting van een gemeentelijke kleuterschool. Op de gemeenteraad van 23 april pleitte Agalev er krachtig voor. De Burgemeester wou geen antwoord kwijt. Eerst wil hij nog met de participatieraad van de school aan tafel zitten. Op de gemeenteraad van donderdag 25 juni brengt Agalev dit zeker terug op de agenda. Na al die jaren willen we eindelijk duidelijkheid.

Graag een toekomstvisie voor Andreas Vesalius

Dirk Hassink, ouder

Edegem kan terecht trots zijn op zijn lagere gemeenteschool Andreas Vesalius waar, meer nog dan in andere scholen, het kind centraal staat. In Andreas Vesalius geven de leerkrachten aandacht aan alle aspecten van dat kind in zijn evolutie naar volwassenheid. Ze benadrukken er niet alleen de verstandelijke ontwikkeling; elk kind heeft specifieke gaven en krijgt er de kans om op te groeien tot een sociaal, creatief, sportief, kritisch en mondig burger.

Zoals de meeste ouders volg ik de school, waar mijn kinderen naar toe gaan, met meer dan gewone belangstelling. En daarom maak ik me momenteel zorgen over de toekomst van deze school. Andreas Vesalius betaalt namelijk de tol van zijn succes. Jaar na jaar stijgt het aantal leerlingen, en de school die al jaren met een schrijnend plaatsgebrek te kampen heeft, zal volgend schooljaar waarschijnlijk zijn verzadigingspunt bereiken. De door de overheid vooropgestelde normen qua speelruimte per kind worden in Andreas Vesalius noodgedwongen al jaren niet gerespecteerd, maar vanaf september zullen waarschijnlijk ook alle beschikbare lokalen ingenomen zijn.

Hierdoor stelt zich het probleem van een eventuele 'numerus clausus'. Hoe kan je het aantal

kinderen beperken tot het absolute maximum dat, zowel pedagogisch als qua veiligheid, verantwoord is? Moet je kinderen van buiten de gemeente weigeren (het 'eigen volk eerst' principe)? Of moet je de instromers (kinderen die niet in het eerste schooljaar voor het eerst ingeschreven worden) weigeren? En wat doe je dan als hun zusje of broertje wel in het eerste jaar ingeschreven wordt? Moet je de dubbelaars of de 'probleemkinderen' stimuleren om elders te gaan? Of moet je een gewone inschrijvingsstop invoeren?

Als ouder kan je natuurlijk geen van deze maatregelen onderschrijven. Hoe kan je een ander kind de toegang ontfeggen tot een school waar je zelf je kinderen met 100% overtuiging naartoe brengt? Trouwens, hoe kan de overheid, die tenslotte de leerplicht oplegt, op één of andere basis kinderen weigeren in te schrijven in een school die ze zelf beheert?

Een ander punt waarover ik me zorgen maak is de - volgens mij overigens terechte - verplichte omvorming naar een basisschool. In de toekomst zal elke lagere school ook een kleuterafdeling moeten hebben. Ik heb het altijd al weinig kindvriendelijk gevonden dat je je kinderen niet reeds vanaf hun allereerste schooldagen naar de school van je keuze kunt brengen en juich de visie van het ministerie dan ook toe dat kinderen hun ganse basisvorming in één school moeten kunnen volgen. Het blijft voor een ouder een moeilijke beslissing om zijn kinderen uit een vertrouwde kleuterschool te verhuizen naar de nieuwe lagere school, hoe sterk hij zich ook aangesproken voelt door de visie van deze school. Gelukkig heeft Andreas Vesalius onze verwachtingen ingevuld en de 'stap in het onbekende' voor onze kinderen de moeite waard gemaakt.

We weten echter voorlopig niet of het gemeentebestuur bereid is de extra inspanningen te leveren om hun - volgens mij - knapste verwezenlijking te vervolledigen met een kleuterafdeling. De vraag is natuurlijk: waar? Er moeten dan niet enkel bijkomende lokalen gevonden worden voor de kleuters, maar ik ben er ook zeker van dat de lagere school een sterke groei zal kennen als ouders hun kinderen van kleins af aan naar Andreas Vesalius kunnen brengen.

Ik hoop in elk geval dat mijn bezorgdheid ongegrond is en dat de gemeente een duidelijke toekomstvisie heeft voor haar school, en een oplossing in petto heeft voor beide problemen.

OVER KINDEREN EN KINDERRECHTEN

Al veel te lang gaan wij, volwassenen, voorbij aan een aantal belangrijke kinderrechten. Te lang en te

veel weten politieke verantwoordelijken kinderen geen volwaardige plaats te geven in hun beleidswerk. Eerst moeten dramatische of pijnlijke gebeurtenissen plaatsvinden - kinderen die verdwijnen of worden vermoord - voor het blikveld van een aantal politici op kinderen gericht wordt.

Kinderrechten zouden echter een vanzelfsprekende zaak moeten worden. Daarvoor kunnen wij, de volwassenen, de voorwaarden scheppen. Kinderen hebben recht op een plek: thuis en in de samenleving.

Betutteling en bevoogding zijn uit den boze, kinderen zijn belangrijk om zichzelf. Uiteraard moeten kinderen beschermd worden: tegen misbruik van welke aard ook, tegen uitbuiting, tegen mishandeling. Maar bescherming alleen volstaat niet en te veel bescherming mondt uit in overbescherming. Dit leidt alleen maar tot angstige kinderen, tot 'speelreservaten' en tot het kweken van een 'achterbankgeneratie'. Kinderen die nooit de kans krijgen om op hun eigen benen te staan, krijgen niet de goede voedingsbodem om op te groeien tot rustige en weldenkende volwassenen.

Daarom wil Agalev absoluut een stap verder zetten. Zo willen wij een samenleving die garant staat voor een gezonde omgeving waarin kinderen opgroeien:

- * met leuke speelplekjes zonder vervuilde bodem zoals bv. in Kapellen,
- * met lucht zonder een teveel aan ozon, zodat kinderen in de zomer niet binnen moeten blijven,
- * met woonwijken zonder giftige afvalovens die kinderen ziek maken, zoals in Wilrijk,
- * met veilige straten en fietspaden, waar de auto mobilist niet de baas is en waar kinderen zelf standig naar hun vriendjes kunnen fietsen.

Elk kind heeft ook recht op zorgzame ouders met tijd en aandacht. Het is toch al te gek: ouders die zot draaien van de stress, ofwel omdat ze teveel willen of moeten werken, ofwel omdat ze verplicht worden flexibele uren te kloppen, ofwel omdat ze geen werk hebben. Nochtans is er een eenvoudige oplossing: laat ons de beschikbare arbeid wat meer verdelen.

Dit is maar een kleine greep uit onze voorstellen, die in het 'Charter voor de rechten van het kind' zijn gegoten. Dit charter is de leidraad voor ons

agalev

politiek werk: in het parlement, maar ook in de provincieraad en de gemeenten. Zo krijgen kinderen echt de plaats en de ruimte om zich te ontwikkelen tot zelfstandige, gezonde en verdraagzame mensen!

Ria Van Den Heuvel,
Vlaams parlements lid

Charter op te vragen op het provinciaal secretariaat van Agalev, Eliaertsstraat 34, 2140 Borgerhout, tel.: 236.78.39

OP WEG NAAR EEN JEUGDCENTRUM?

De Jeugdraad, de Jeugddienst en de Schepen voor jeugd hebben in het voorbije jaar een Jeugdwerkbeleidsplan opgesteld. In dat plan beschrijven zij alle initiatieven die in de komende drie jaren op stapel staan voor kinderen en jongeren in onze gemeente. Opmerkelijk en veelbelovend is het voornemen om een gemeentelijk jeugdcentrum op te richten. Eerder hadden we reeds in Klimop geschreven dat een jeugdcentrum o.a. een repetitieruimte voor muziekgroepjes zou kunnen aanbieden. Dat zou het tekort aan goede repetitieruimte opvangen. Bovendien zou zo'n jeugdcentrum het vrijetijdsaanbod voor kinderen en jongeren sterk kunnen ondersteunen en stimuleren. Agalev kijkt hoopvol uit naar de goedkeuring van dit plan in de gemeenteraad!

SLUITING POSTKANTOOR BUIZEGEM IS SCHANDALIG!

Op 1 mei sloot de Post haar druk bezochte kantoor in Buizegem. Voor de Buizegemnaars is dit hard aangekomen. Agalev-Edegem vindt het schandalig dat de winst van de Post belangrijker wordt dan haar sociale functie. En in Buizegem is een postkantoor broodnodig: er wonen 7.000 inwoners, waaronder heel wat oudere mensen. Zij zullen voor een aantal eenvoudige postverrichtingen plots enkele kilometers moeten afleggen. De postbode zal wel een aantal taken op zich nemen (b.v. verkoop van postzegels) waarvoor je niet meer naar het postkantoor hoeft. Maar niet iedereen kan thuis zitten

wachten tot de postbode langskomt. Op deze manier kan de Post onmogelijk een kwalitatieve en sociale dienstverlening garanderen. Uiteindelijk zal de gewone burger steeds de benadeelde zijn. Agalev eist dat de regeringspartijen, die beweren sociaal te zijn, ons de dienstverlening geven waar we recht op hebben!

MET DE FIETS OF TE VOET NAAR HET WERK

In juni 1997 werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een wetsvoorstel van Agalev goedgekeurd dat de kilometervergoeding voor fietsers in het kader van het woon - werkverkeer niet meer belastbaar stelt. Dit betekent dat werknemers, die per fiets hun verplaatsing naar het werk maken, van hun werkgever een fietsvergoeding van 6 fr per gereden kilometer kunnen krijgen en dat ze op die vergoeding niet belast worden. De bedoeling van de wet ligt voor de hand: werknemers stimuleren om de fiets in plaats van de auto te nemen. Uit cijfers blijkt dat zo'n 47% van de verplaatsingen van de woning naar het werk minder dan 10 km bedraagt. Dat is een afstand die door velen met de fiets kan worden afgelegd, als het beleid dit aantrekkelijker maakt.

Agalev-Edegem heeft in de gemeenteraad aangevraagd om een fietsvergoeding voor het gemeentepersoneel in te voeren. Het gemeente- en OCMW-bestuur heeft in februari 1998 voorgesteld om voor haar personeelsleden een eco- of fietsvergoeding in te voeren: 200 fr per maand voor personeelsleden die wonen binnen een straal van 0,5 tot 2 km van de plaats van het werk. Dit bedrag wordt opgetrokken tot 350 fr. per maand voor werknemers die binnen een straal van 2,5 tot 5 km. wonen. Zij die nog verder wonen, ontvangen 500 fr per maand. Ook diegenen die te voet hun verplaatsing maken hebben recht op deze vergoeding. Agalev heeft dit voorstel goedgekeurd maar vindt de financiële tussenkomst te klein om tot een gedragsverandering te komen. We volgen dit zeker verder op.

DON QUICHOTE

Edegem viert haar 825-ste verjaardag. Agalev-Edegem houdt het nog wat bescheiden met 15 jaar. Naar aanleiding van deze viering overhandigde Agalev het kunstwerk 'Don Quichote' van Edegemnaar Ugo Renders aan het gemeentebestuur. Het beeldje werd volledig uitgewerkt met recyclagemateriaal.

agalev

HILDE VELLE

Bijna 3 jaar zwoegde ze voor ons in de OCMW-raad. Emotioneel en fysiek een zware klus, vooral met een geëngageerde job erbij in beroepsklassen, en een gezin dat blaakt van activiteit. Moe maar toch wel voldaan geeft ze haar badge door aan Ivo Bogaerts. Eerst nog een babbel.

Hilde, wat viel je zoal op toen je in de OCMW-raad stapte?

Wel, je denkt: Edegem is een welstellende gemeente, zoveel financiële problemen kunnen hier niet zijn. Ik keek er echt van op: zoveel armoede, zoveel jonge gezinnen, afgestudeerden, alleenstaande ouders die het niet rooien zonder OCMW-steun. Je ziet het niet in het straatbeeld zoals in kansarme wijken in de stad, maar ze zijn er hoor, meer dan je denkt.

Geeft het een vorm van voldoening dat je mee kan beslissen om die mensen te helpen?

Dat is dubbel, hoor. Emotioneel vreten die zittingen aan je. Je moet je dat voorstellen: avonden van 7 tot 12 of 1 uur, dossier na dossier, en zware dossiers hé, allemaal miserie. Ik vond het soms moeilijk om dat achteraf van me af te zetten, ik was er gespannen van. Soms viel me later pas een goed idee in, en dan vond ik het jammer dat het te laat was. De dossiers waren heel goed voorbereid door de sociale assistenten van het OCMW. Die mensen doen hun werk echt heel grondig, dat heb ik bijzonder geapprecieerd.

Jouw aandacht ging voor een groot stuk naar de politieke vluchtelingen. Vertel daar eens iets over.

Edegem krijgt, zoals alle gemeenten, een aantal vluchtelingen 'toegewezen'. Die krijgen steun van ons, maar in Edegem wonen is te duur voor hen.

Het spreidingsplan van de regering werkt dus niet: ze gaan in goedkope buurten wonen, en komen hier hun steun halen. Zo worden die mensen ook helemaal niet opgevangen of begeleid. De voorzitter van de raad ging akkoord dat we met een groep vrijwilligers daar iets zouden rond doen, maar toen er concreet sprake was van een onthaalbrochure krabbelde ze terug. Schrik dat de vluchtelingen zich toch hier zouden vestigen? We hebben ook voorgesteld om de oude lege vleugel van Immaculata in te richten als een soort crisisopvangcentrum, niet alleen voor vluchtelingen, ook voor anderen die tijdelijk en dringend een onderkomen zoeken. Dat kon dus niet. Ik zou willen dat er een overdacht beleid kwam rond de opvang van vluchtelingen. Bedankt Hilde! Tussen haakjes: ziet je opvolger het zitten?

Ivo? Die is er volop ingevlogen, die is goed bezig. Het OCMW en de vluchtelingenzaak zijn in goede handen.

ONZE RAADSLEDEN

** In de gemeenteraad:*

Polak Myriam	Kontichstraat 159 Tel.: 457.09.02
Stoffelen Dirk	Gerard Van Laethemlaan 18/02 Tel.: 458.55.64
Vanhaute Marc	D'Heldtlaan 12 Tel.: 440.64.83
Van Noyen Hugo	Varenblok 42 Tel.: 440.54.47

** In het OCMW:*

Van Laer Frank	Pieter van den Bemdenlaan 124 Tel.: 449.92.39
Bogaerts Ivo	Jan de Bodtlaan 49 Tel.: 440.71.54

IK WIL MEER INFORMATIE!

Ja, ik wil graag op de hoogte blijven van de Agalev-werking:

knip uit op stippellijn

Naam:
Adres:
Telefoon:
Geboortedatum:

Bezorg deze strook op ons contactadres: Garden Citylaan 64, 2650 Edegem, tel.: 440.78.89.

Lid worden kan door 600 fr te storten op rekening 001-0983681-80 van Agalev, Brialmontstraat 23, 1210 Brussel. Jongeren tot 30 jaar betalen slechts 365 fr. Voor twee mensen die samenleven is er een voordelige 'partnerformule' van 800 fr. per jaar.

Wij gebruiken deze gegevens enkel voor het toezenden van informatie. Wenst u niet in ons bestand opgenomen te worden, meldt het ons (wet op de privacy).